

MAAN ÄÄRIIN

Opettajien Lähetysliitto ry:n jäsenlehti

- Opettajana mukana rauhan ja sovinnon työssä s. 5-6
- Kirja-arvio, Irja Aro-Heinilä: Kun emme mitään muuta voi, s. 7
- Tansanian yhdistynyt evankelis-luterilainen kirkko juhli kuutta vuosikymmentä, s. 8-9
- Namibialaisen pastori Helvi Nasiwa Muremin haastattelu, s. 10-12
- Muistoja joulujuhlista Lua-kylissä, s. 13-14

Pääkirjoitus

Ensimmäinen joulukuukausi. On aikaa valmistella joulua rauhassa. Joulun valmistelut kuuluvat joulun Herran odotukseen. Minulle on tärkeää saada jouluksi puhtaat ikkunat ja jouluverhot ikkunoihin. Tietysti myös pientä siivousta myös.

Adventin aika on tätä odotuksen aikaa. Suomen Lähetysseuran joulukalenteri kuuluu tähän odotukseen. Kalenterin runot vievät kohti joulua. En muista joulua ilman tätä kalenteria. Se vain kuuluu meidän perheemme perinteisiin.

Samoin perinteisiimme kuuluu adventtikynttilöiden sytytys. Neljän kynttilän jalkaan laitamme punaiset kynttilät. "Nyt sytytämme kynttilän, se liekkiin leimahtaa. Me odotamme Jeesusta, seimessä nukkuvaa." Virsi 13 ja ensimmäinen kynttilä syttyy. Sitten toinen ja kolmas. Neljännen kynttilän sytytämme tänä vuonna jouluaattona. Laulamme joululauluja ja rukoilemme Kotien rukouskirjan adventtirukouksen.

"Herra, sinä olet antanut minulle paljon, mutta minä olen saitur. En haluaisi luopua omastani toisten hyväksi.

Rohkaise ja avarra minua, että voisin antaa omastani: aikaa, välittämistä, rahaa. Anna, että lahjasi kulkisivat eteenpäin myös minun kauttani."

Saimme tämän Kotien rukouskirjan lahjaksi omalta kotiseurakunnaltamme Savonlinnan seurakunnalta, kun lähdimme Taiwaniin vuonna 1991.

Olipa joulumme minkäläinen tahansa, joulun sanoma on meille jokaiselle yhtä läheinen: meille on syntynyt Vapahtaja Jeesus Kristus. Hänen nimensä on Immanuel - Jumala meidän kanssamme.

Iloista ja onnellista joulua meille kaikille!

Pj Tuija-Riitta

4 / 2023 Opettajien Lähetysliiton jäsenlehti

Toimitus

Opettajien Lähetysliitto
Hallituskatu 29 A 20, 33200 Tampere
puh. 050-4648300
toimisto@opettajienlahetyksliitto.fi

Maan ääriin ilmestyy neljä kertaa vuodessa. Jäsenmaksu oikeuttaa lehden vuosikertaan.

Päätoimittaja

pastori Tuija-Riitta Heiskanen

Toimitussihteeri

Hanna Tamminen

Toimituskunta

seurakuntapastori Tuija-Riitta Heiskanen
lähetyspastori Tarja Laurila
opettaja Hannele Moisio
tutkija Kreetta Niemi
opettaja Hanna Rahkiola-Partanen
opettaja Sirkku-Maria Tommola

Oikoluku

Elina Koivusalo

Etukannen kuva

Lasten lauluesitys Bandenin kylän joulujuhlissa. Kuva: Kolkat

Opettajien Lähetysliitto ry.

Suomen Lähetysseuran yhteisöjäsen,
perustettu vuonna 1913
Jäseniä 1226 (1.1.2023)

Tilit

Danske Bank FI57 80001600551148
Nordea FI89 11465000066730

Hallituksen pj.

Tuija-Riitta Heiskanen

Toimisto

Toiminnanjohtaja Hanna Tamminen
Hallituskatu 29 A 20, 33200 Tampere
puh. 050-4648300
Kotisivun osoite
www.opettajienlahetyksliitto.fi

Facebook

www.facebook.com/
opettajienlahetyksliitto

Kirjapaino

Kirjapaino Hermes, Tampere

Kutsu jäseniä mukaan!

Vuoden vaihtuessa on hyvä aika kutsua mukaan uusia jäseniä!

Pyydä jäseneksi ystävääsi tai tuttavaasi ja kollegaasi – jäseneksi voi liittyä nettisivujemme kautta tai sähköpostitse osoitteessa toimisto@opettajienlahetysliitto.fi

Educa-messut Helsingin Messukeskuksessa 26.-27.1.2024

Opettajien Lähetysliitto osallistuu jälleen Educa-messujen Kansalaisvaikuttamisen torille yhdessä muiden järjestöjen kanssa. Tervetuloa!

Tapahtuman nettisivut:
<https://educa.messukeskus.com>

AVAA RAAMATTU PÄIVITTÄIN

Tilaa tueksi
raamatunlukulehti

HETKINEN

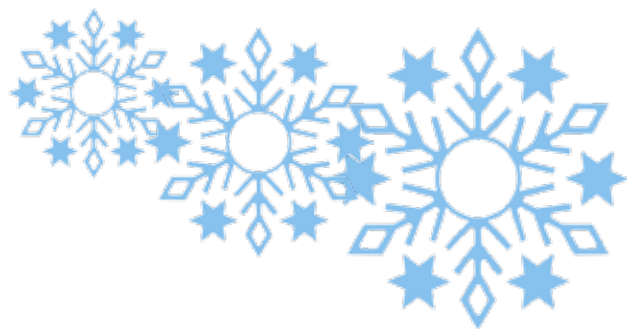
- Joka päivälle lukujakso ja opetus
- Useita kymmeniä eri kirjoittajia
- Lehden tilaaja voi myös lukea ja kuunnella e-Hetkistä verkossa

*Itse lle ja ystävälle
- vaikka joululahjaksi!*

Lue lisää ja tilaa
rll.fi

RAAMATUNLUKIJAIN LIITTO

HETKINEN
4 nroa/vuosi
kestotilaus 26 €
vuositilaus 29 €
tilaukset@rll.fi
p. 045 122 3664
(ma, ti, to klo 10-15)

Lähetyskalenteri 2024 esiteltiin Aleksanterin kirkossa Tampereella 5.11.2023

Opettajien Lähetyspyhän messun jälkeen oli tarjolla kirkkokahvit kryptassa ja OLL:n ensi vuoden Lähetyskalenterin eri kuukausien kuvat esiteltiin. Ulpu Siponen luki raamatunkohdat ja Pirjo Malkamäki lausui Lähetyskalenterin hienot runot, jotka ovat jälleen Pia Perkiön, Anja Karkiaisen ja Kaija Pisan luomia. Kauniista ja vaikuttavasta musiikista vastasivat Miika Jämsä, sello, ja Ritva Jämsä, piano.

Ulpu Siponen ja Pirjo Malkamäki.

Opettajien Lähetysliitto täyttää tänä vuonna jo 110 vuotta. (1913-2023)

4.12. vietettiin joulujuhlaa

Miika Jämsä ja Ritva Jämsä.

Joulujuhlavieraita kuuntelemassa erityisopettaja Tuula Jägerroossin esitelmään hänen vapaaehtoisjaksostaan Jerusalemin FELM-keskudessa. Juttu Tuulan tekemästä työstä viereisellä sivulla.

Opettajana mukana rauhan ja sovinnon työssä

Suomen Lähetyssseura on tehnyt rauhantyötä Israelissa ja Palestiinan alueella jo lähes sadan vuoden ajan. Työ sisältää muun muassa rauhankasvatusta, nuorten johtajuuskoulutusta, syrjäytymisvaarassa olevien lasten ja nuorten koulutuksen tukemista, diakoniatyötä ja opettajien koulutusta.

Jerusalemmissa toimiva Felm-keskus rakentaa nuoren sukupolven tietä rauhaan tarjoamalla turvallisen kohtaamispaikan erilaisista taustoista tuleville ihmisille. Felm-keskus toimii nuorten rauhankasvatuksen kautta vahvistamalla henkistä hyvinvointia ja tukemalla uskontodialogia.

Opettajien tukeminen alueella yksi avain rauhaan ja sovintoon?

Uskontodialogilla tarkoitetaan uskontojen välistä vuoropuhelua ja eri katsomuksista tulevien ihmisten aitoa kohtaamista. Felm-keskuksen käytännön työssä tämä tarkoittaa sitä, että muun muassa opettajille ja koulujen henkilöstölle luodaan mahdollisuuksia turvallisille kohtaamisille ja kanssakäymiselle. Näin voidaan vahvistaa ihmisten ja yhteisöjen välistä luottamusta ja yhteenkuuluvuutta.

Opettajilla ja muulla koulun henkilökunnalla on mahdollisuus koulutukseen, työnohjaukseen ja muuhun tukeen, joka tukee heitä kohtaamaan vaikeissa olosuhteissa eläviä lapsia ja nuoria. Ihmisoikeusrikkomukset, väkivalta ja syrjintä sekä pelon ja kauhun keskellä

eläminen vahingoittavat vakavasti lapsen ja nuoren kasvua ja kehitystä, turvallisuutta sekä henkistä ja fyysistä hyvinvointia. Useat alueella asuvat lapset ja nuoret ovat vakavasti traumatisoituneita.

Vuoropuhelua ja ihmisten välistä kohtaamista

Uskontodialogiosaaminen on tärkeä ja merkityksellinen osa-alue opetus- ja ohjaustyössä sekä sosiaali- ja terveysalalla. Uskontodialogiosaaminen ei edellytä uskonnollista tai muuta vakaumusta.

Myöskään olemassa olevasta vakaumuksesta ei ole mitään haittaa.

Uskontodialogiosaaminen koostuu pitkälti arvostavasta kohtamisesta, vuorovaikutus- ja konfliktinratkaisutaidoista sekä taidosta ymmärtää eri katsomusten merkitys yksilön ja yhteisön elämässä. Opetus- ja ohjaushenkilöstön työllä on merkittävä vaikutus siihen, kuinka lapsista ja nuorista kasvaa toisia kunnioittavia, erilaisuutta hyväksyviä ja rauhaa rakentavia aikuisia.

Vas. Felm keskuksen diakonian ja psykososiaalisen tuen asiantuntija Sari-Johanna Kuittilo, keskuksen johtaja Satu Haapanen ja vapaaehtois-työntekijä Tuula Jägerroos.

Rasismien ja vihapuheen vastaista koulutusta

Sain olla mukana Felm-keskuksen psykososiaalisessa työssä ja rauhankasvatuksessa vapaaehtoisen roolissa tammi-maaliskuussa 2023. Sain omakohtaisesti kokea, mitä on elää pitkään jatkuneen konfliktin keskellä. Väkivallan uhka ja väkivaltaiset teot, viha ja terrorismi saavat aikaan suurta psyykkistä ja henkistä tuhoa sekä Israelissa että Palestiinalaisalueilla asuvien ihmisten välille.

Viimeisten vuosien aikana ennakkoluulot, vihapuhe ja -teot sekä vastakkaisasettelu ovat voimakkaasti lisääntyneet. Omaan työhömmme kuuluu muun muassa tarjota opettajille ja kouluille vihapuheen ja rasismien vastaista koulutusta. Tavoitteena on tuoda ymmärrystä eri taustoista tulevien ihmisten välille, vahvistaa moninaisuuden hyväksymistä ja tarjota työvälineitä rauhanomaiseen konfliktien ratkaisuun.

Katsomustietoisuus moniarvoisessa maailmassa

Elämme moniarvoisessa ja monikulttuurisessa maailmassa.

Lähi-Idässä uskonnolla on paljon suurempi merkitys kuin meillä täällä Suomessa. Kaikissa toimintaympäristöissä törmäämme kuitenkin erilaisiin kulttuurisiin ja uskonnollisiin ihmisiin ja tapoihin, jolloin kyky ymmärtää erilaisista taustoista ja katsomuksista tulevia ihmisiä korostuu.

Kaikkien ihmisten huomioiminen, osallisuuden rakentaminen ja yhdenvertaisuuden toteutuminen edellyttävät meiltä kaikilta uskontolukutaitoa. Uskontolukutaitoa tarvitaan myös toimivan demokratian, yhteiskuntarauhan ja ihmisten keskinäisen ymmärryksen rakentamiseen.

Uskontolukutaito auttaa ymmärtämään erilaisuutta

Työskentely Israelissa ja Palestiinalaisalueella opetti minulle muun muassa erilaisuuden kohtaamista. Huomasin itsessäni ennakkoluuloja ja virheellisiä käsityksiä.

Opin myös käytännön kokemusten kautta, että tärkeintä on ihmisen kohtaaminen riippumatta uskonnosta tai kulttuurisesta taustasta ja että meitä erilaisia ihmisiä yhdistää useampi asia kuin erottaa. Eri uskontokunnista tulevilla ihmisillä on myös mahdollisuus rakentaa toimintatapoja, jotka edistävät yhteiskuntarauhaa, sovintoa ja rinnakkaiseloja.

Opettajat tukemassa ihmisoi-keus- ja rauhankasvatustyötä

Opettajan tehtävänä on olla mukana rakentamassa ja vahvistamassa toivoa, luottamusta ja yhdessä elämisen eväitä missä tahansa

työtä tehdessään. Olemme edistämässä myös yhdenvertaisuutta, ihmisoikeuksia, demokratiaa ja rauhanomaisia konfliktien ratkaisutapoja. Opettajan tehtävä on myös yrittää löytää yhteinen kieli erilaisten ihmisten välille. Ainoastaan ihmisten välisellä yhteistyöllä voimme muuttaa maailmaa kohti rauhaa ja sovinnollista yhteiseloa.

Lähetysseuran rauhantyö saa tukea Suomen ulkoministeriöltä, seurakunnilta sekä yksittäisiltä ihmisiltä.

Lisätietoa

<https://felm.suomenlahetysseura.fi/tyomme/aasia/israel/>

Tuula Jägerroos,

ammattillinen erityisopettaja, toimi vapaaehtoisena työntekijänä Felm-keskuksessa Jerusalemissa tammi-maaliskuussa 2023

Tuula Jägerroos.

Irja Aro-Heinilä: Kun emme mitään muuta voi

Kirjailija, opettaja ja pappi Irja Aro-Heinilä asui ja työskenteli perheensä kanssa Keniassa ja Tansaniassa 1980- ja 1990-luvulla. Työssään tansanialaisen Morogoron luterilaisen hiippakunnan naistyon johtajana Aro-Heinilä pääsi näkemään palan tansanialaisten naisten karua todellisuutta. Afrikan-vuosien kokemuksista on riittänyt ammennettavaa kolmiosaiseen kirjasarjaan.

Ensimmäisen romaanin päähenkilö, suomalainen Maija, haluaa tutkimaan heimojen salatuinta, laissa kiellettyä naisten ympärileikkauksen perinnettä lopputyötään varten Tansaniaan, jossa hän on aiemmin opettanut paikallisille naisille mm. lukutaitoa. Haasteena on, miten saada solmittua sopivia kontakteja ja päästä seuraamaan heimorituaalia valkoihoisena naisena. Maija on yksityiselämässään kriisissä, kahden miehen välissä, avioeron harkinta-ajalla ja erossa lapsistaan, joten romaani on myös hänen kasvutarinansa.

Romaaniin tuo erityistä viehätystä tansanialaisen arkielämän, ympäristön ja tapojen kuvaus läpi koko kirjan. Ahkerat naiset kantattelevat elämää. Tansanialaisten naisten elämän nurjat puolet saatetaan romaanissa lempeällä tavalla lukijan tietoisuuteen. Romaanissa ei kuitenkaan jäädä surkuttelemaan, vaan tartutaan toimeen. Ryhmä naisia alkaa tehdä ruohonjuuritason työtä naisten

asemalle haitallisten käytäntöjen ja asenteiden muuttamiseksi yhteisössään. Mitä naisten unelmoinnilla, yhteistyöllä ja joukkovoimalla voidaan saada aikaan?

Tarina on sekä viihdyttävä että maailmankuvaa avartava ja auttaa ymmärtämään, että maailmassa riittää paljon tehtävää toisten ihmisten elinolojen parantamiseksi, jos vain tietoa ongelmista ja halua auttaa on. Irja ja hänen puolisonsa Veikko Aro-

Heinilä ovat eläkkeelle jäätyään olleet mukana keräämässä varoja ja rakentamassa naisten ja tyttöjen Kimbilio-turvakotia, joka aloitti toimintansa Tansaniassa vuonna 2017. Turvakodissa monenlaista väkivaltaa kohdanneiden tyttöjen on turvallista parantua ja heille etsitään tarpeen mukaan uusi koti, huoltajat ja koulu.

Elina Koivusalo

Tansanian yhdistynyt evankelis-luterilainen kirkko juhli kuutta vuosikymmentä

Tansanian yhdistyneen evankelis-luterilaisen kirkon 60-vuotisjuhlallisuuksia vietettiin Makumiranyliopistolla elokuussa 21.8.2023.

Ensimmäiset luterilaiset lähetystyöntekijät saapuivat Saksasta Itä-Afrikkaan silloiseen Tanganjikaan eli nykyiseen manner-Tansaniaan jo 1800-luvun lopulla. Eri puolilla maata eri lähetysjärjestöjen aloittamasta työstä kasvoi vähitellen seitsemän erillistä luterilaista kirkkoa (synodia), jotka yhdistyivät vuonna 1963 Tansanian evankelis-luterilaiseksi kirkoksi.

Kirkon 60-vuotisjuhlan kunniavieraaksi saapui Tansanian presi-

dentti Samia Suluhu Hassan. Myös lähetysjärjestöjä ja niiden tukea kiiteltiin eri puheissa.

Suomen Lähetysseura aloitti työn Tanganjikassa 75 vuotta sitten toisen maailmansodan jälkeen vuonna 1948. Ensimmäiset suomalaiset lähetystyöntekijät työskentelivät Intian valtameren rannikkoalueella ja maan eteläosassa.

Lähetysseuran itäisen ja eteläisen Afrikan aluejohtaja Teressa Juhaninmäki vastaanotti viereisen palstan kuvassa olevan kiitoslahjan johtavan piispan Fredrick Shoon ojentamana.

Tansanian evankelis-luterilaisen kirkon johtava piispa (2016-2023) Fredrick Shoo.

Kuva: Teressa Juhaninmäki

Käännös kiitoslahjan tekstistä:

Hyvä Suomen Lähetysseura, (Felm = Finnish Evangelical Lutheran Mission) Menneiden kuuden vuosikymmenen aikana Tansanian evankelis-luterilainen kirkko

on kasvanut vaatimattomasta alusta toivon valoksi. Kirkko tarjoaa hengellistä ohjausta, koulutusmahdollisuuksia, terveydenhuollon palveluja ja humanitaarista apua eri puolilla Tansaniaa. Tämä ainutlaatuinen matka ei olisi ollut mahdollinen ilman teidän kaltaistenne kumppaneiden arvokasta tukea. Yhdessä me jaamme näyn oikeudenmukaisen ja myötätuntoisen yhteiskunnan rakentamisesta.

Kiitos paljon.

Piispa Fredrick Shoo

Makumiran yliopiston uusien laboratorioiden juhlallinen käyttöönotto

Kirkon juhlapäivän odotettu kunniavieras oli Tansanian presidentti Samia Suluhu Hassan.

Vierailun alkajaisiksi Mama Samia paljasti Makumiran yliopiston uusien laboratorioiden käyttöönottoa juhlistavan muistomerkin.

Laboratorioiden valmistuminen on merkittävä virstanpylväs, sillä Makumiran yliopisto suunnittelee biologian, kemian ja fysiikan opettajien koulutuksen aloittamista lähitulevaisuudessa. Näistä luonnontiedeaineiden ammattilaisista on huutava pula tansanialaisissa kouluissa.

Uudet laboratoriot liittyvät myös Makumiran ja Lähetysseuran yhteistyöhön. Onhan opettajien täydennyskoulutuksen yksi osa-alue ympäristökasvatus, minkä ytimessä on koulujen luonnontiedeopetus. Hanke on tukenut Makumirassa luonnontieteen opetuksen ja ympäristökasvatuksen kehittä-

tämistä ja opettajakoulutuksen aloittamista osallistumalla uusien laboratorioiden varustamiseen biologian, kemian ja fysiikan laboratoriovälineillä.

Teksti: Katri Niiranen-Kilasi
Kuvat: Tansanian presidentin kanslian tiedotusosasto

Presidentti Samia Suluhu Hassan tutustui biologian laboratorioon professori Godwill Mreman opastamana Makumiran yliopistolla 21.8.2023.

KNK Presidentti Hassan tervehtii yliopiston johtajaa professori Joseph Parsalawia.

Namibialaisen pastori Helvi Nasiwa Muremin haastattelu

Armo tekee onnelliseksi

Helvi Nasiwa toimii pappina Namibian Evankelisluterilaisessa kirkossa (ELCIN, The Evangelical Lutheran Church in Namibia) Nkurenkurussa ja saapui syyskuussa Suomeen muutamaksi viikoksi Tampereen Harjun seurakunnan vieraaksi. Matkallaan hän ehti poiketa myös Opettajien Lähetysliitossa.

Namibian ev. lut. kirkko ELCIN

Nkurenkurun seurakunta

- 14 675 kastettua jäsentä, joista n. 7000 asuu Nkurenkurun ympäristössä ja loput työskentelevät kauempana kuten Windhoekissa ja Rundussa.
- Evankelisluterilainen kirkko on alueen suurin kirkko, muita: katolinen kirkko, metodistikirkko ja helluntailaisia kirkkoja.
- Neljän papin vastuulla on 8 seurakuntaa. (Helvi Nasiwa on yksi neljästä papista.)
- Seurakunnassa on 28 saarnapaikkaa ja Helvi Nasiwa on ainoa pappi, muut ovat vapaaehtoisia.
- Papille ei makseta palkkaa vaan n. 400 e/kk avustus.

Helvi kertoo lapsuudestaan ja ammatinvalinnastaan:

Oikeastaan en kasvanut biologisten vanhempieni luona, he kuolivat. Isäni kuoli, kun olin yksi-vuotias, ja äitini kuoli, kun olin yhdeksän. Kasvoin tätieni luona, äitini siskojen.

Äidinkieleni on rukwangali. Helvi-nimeni on suomalainen nimi, koska oli traditio, että kun sai kasteen, vanhemmat valitsivat nimesi. Koska papit olivat vain suomalaisia, he kirjoittivat nimilistan vanhemillesi, josta he voivat valita. Perinne on muuttunut nyt, mutta näin oli, kun kristinusko alkoi Namibiassa. Mutta minulla on myös afrikkalainen nimi, joka on Nasiwa. Useimmilla afrikkalaisilla on kaksi tai kolme nimeä, mutta sinulla oletetaan olevan kristitty etunimi, joka on suomalainen tai luterilainen nimi.

Pappina olo on kutsumus; en

voi sanoa, että se oli lapsuudesta asti. Lapsena tykkäsimme mennä kirkkoon, muistan pyhäkoulut, nuorten toiminnan, osallistuin kaikkeen siihen, mutta en koskaan ajatellut olevani pappi jonakin päivänä. Mutta kasvoin kristityssä perheessä ja tykkäsin lukea Raamatua. Luulen, että papiksi tulo on kutsu Jumalalta. Ja myös paikallisen seurakunnan pappi oli nainen, joka motivoi minua. Hän sanoi, että tarvitsemme enemmän ihmisiä, jotka menevät opiskelemaan papiksi. Se oli yksi asia, joka motivoi minua opiskelemaan papiksi. Lukiossa halusin tulla lakimieheksi, mutta myöhemmin aloin rakastamaan pappina oloa. Joten en usko, että jätän tätä kutsumustani ikinä.

Onko tämä ensimmäinen matkasi Suomeen tai Eurooppaan?

Tämä on ensimmäinen matkani Suomeen, mutta olen ollut Saksas-

sa kolme kertaa ja Sveitsissä Genevessä myös, ja olen ollut Ranskassa. Noissa kolmessa maassa kävin Luterilaisen Maailmanliiton ohjelman vuoksi, kun valmistelimme Luterilaisen maailmanliiton 500-vuotisjuhlia v. 2017, jonka oli määrä tapahtua Namibiassa. Minut valittiin jäseneksi Luterilaisen maailmanliiton Global Young Reformers -ohjauskomiteaan. Me valmistelimme nuorten kampanjaa ja tietoisuutta luterilaisista identiteeteistä ja kuinka nuorta voi motivoida olemaan aktiivinen kirkon toiminnassa. Sen vuoksi minulla oli tämä etuoikeus matkustaa Saksaan, Sveitsiin ja Ranskaan.

Minkälaista nuorisotyötä kirkko tekee Namibiassa?

Meidän hiippakunnassamme on pääasiassa puutarhanhoitoprojekteja ja raamattuopintoja sekä lauluryhmiä. Suunnitelmissa on myös

aloittaa parturi-salonki, eniten on kuitenkin puutarhanhoitoa. Iso ryhmä nuoria osallistuu järjestettyihin tapahtumiin, joskus yli 500 ihmistä.

Minkälainen taloudellinen tilanne kirkolla on ja mitkä ovat suurimmat haasteet?

Covid 19 vaikutti negatiivisesti talouteen joissakin osissa Namibian evankelisluterilaista kirkkoa. Vaikka olemme toipumassa siitä, kirkko normaalisti saa taloudellista tukea jäseniltään. Koronan vaikutuksesta useimmat kirkon jäsenet menettivät työnsä ja he ovat vain kotona, eikä heillä ole annettavaa kirkolle myöskään, joten voin sanoa, että on todella vaikeaa. Ja myös sota Venäjän ja Ukrainan välillä vaikutti ruuan ja bensiinin hintoihin. Lisäksi ilmastonmuutos vaikuttaa meihin. Joten me kamppailemme, mutta pärjäämme.

Suurin haaste, jonka voin sanoa, on korkea nuorten työttömyysprosentti - vaikka he ovat koulutettuja ja opintonsa päättäneitä, he istuvat kotona. Heillä on tutkinto, mutta heillä ei ole työtä. Joten heidän on helppoa ajautua alkoholi- ja huumeriippuvaisiksi, koska he ovat masentuneita. Kirkko kohtaa haasteen auttaa masentuneita ihmisiä, jotka ovat menettäneet toivon elämässään.

Toinen haaste on se, että monet papit haluavat opiskella, mutta siihen ei ole rahoitusta. Haasteena on myös teiniraskaudet sekä huumeiden ja alkoholin käyttö jäsenten keskuudessa. Ja ilmastonmuutoksella on myös negatiivisia seurauksia. Sadetta ei tule kuten ennen. Jos ei ole sadetta, on vaikeaa kasvattaa kasveja ja on myös vaikeaa eläimille.

Minkälaisin ajatuksin katselet nyt täällä käydessäsi Suomen kirkkoa ja ihmisiä ympärilläsi?

Vaihtelevin ajatuksin. Koska ennen kuin tulin vierailulle Suomeen ajattelin, että Suomi on pyhin paikka. Ajattelin, että jokainen Suomessa käy kirkossa, mutta nyt kun tulin tänne, kuuntelin, osallistuin jumalanpalveluksiin, totesin: kaikki suomalaiset eivät käykään kirkossa. Joten sen takia minulla on vaihtelevia tunteita, positiivisia ja negatiivisia. Totesin myös, että täällä on jotakin, jota voimme tehdä enemmän Namibiassa, kuin mitä olemme aiemmin tehneet. Osallistuin moniin tapahtumiin ja ohjelmiin, erityisesti vanhemmille ihmisille Mummon kammari on oikein hyvä. Osallistuin Pispalassa äitien ja lasten tapahtumiin tai päivään. Ne ovat oikein hyviä ohjelmia ja aktiviteetteja, joita Suomessa tapahtuu.

Nuoret ovat aktiivisempia Namibiassa. Namibiassa on paljon lääkäreitä, opettajia, sairaanhoitajia, mutta he tulevat kirkkoon, he ovat aktiivisia kirkon toiminnassa. Suomalaisilla on enemmän vapautta. Tapa, jolla nuoret toteuttavat oikeuksiaan, on jotakin muuta. On oikeuteni, ettei minun tarvitse mennä kirkkoon, on oikeuteni, etten rukoile, on oikeuteni, etten osallistu kirkon toimintoihin? Namibiassa erityisesti ELCIN:issä, riippumatta siitä, kuinka vanha tai rikas olet, sinun äidilläsi ja isoäidilläsi ja perheen jäsenilläsi on oikeus sanoa sinulle, että tarvitset Jumalaa elämässäsi. Se on yksi niistä asioista, jotka saavat namibialaiset käymään kirkossa.

Uskon, että jos puhumme lähestyvästä, se sisältää kaksi asiaa: tulee julistaa ilosanomaa ja palvella ihmisiä (diakonia). Ehdotan, että teidän on tehtävä enemmän julistustyötä samalla kun jatkatte dia-

koniatyötä ja palveluksia. Huolenaani ovat vanhemmat, yli 80-vuotiaat ihmiset - vaikka he eivät sanokaan olevansa yksinäisiä, he minusta ovat. Me olemme ihmisiä, meitä ei ole tarkoitettu olemaan yksin, vaan toistemme seurassa. Vaikka se ei olisi jokapäiväistä, eläminen eristyksissä ei ole minusta terveellistä. Tarvitsette enemmän diakoniatyötä vanhemmille ihmisille ja heille, jotka asuvat yksin, vaikka eivät olisikaan vanhempia ihmisiä.

Tarvitsette myös enemmän ilosanoman julistusta - toitte ilosanoman Namibiaan, mutta jotenkin tunnen, että jos vain saisimme tulla ja tuoda ilosanoman tänne. Joten yksi asia, jota voitte tehdä enemmän, on evankelioiminen.

Mistä unelmoit ja mitä muuttaisit jos voisit?

Suurimmalla osalla ELCIN:in pappeista on toive opiskella eteenpäin tohtoriksi. Toivon, että me saisimme rahoituksen jatkoopiskelua varten. Mitä muuttaisin olisi se, että kirkolla olisi keinot tukea haavoittuvassa asemassa olevia ja köyhiä ihmisiä, koska monet ihmiset kärsivät.

Ja yksi asia, jonka muuttaisin on, että ihmiset olisivat tyytyväisiä siihen, mitä heillä on. Sanon näin, koska Namibiassa on väärin profettojen ongelma. Monet luterilaisen kirkon jäsenet menevät väärin profettojen luokse, koska he haluavat ihmeellisiä rahoja, ihmeellisiä häitä ja ihmeellistä varakkuutta. Jotkut jäsenistä ovat menettäneet työnsä, koska he eivät halua odottaa rikastumista mutta haluavat olla rikkaita heti samana päivänä. Sen vuoksi nuo menestyksaarnaajat kertovat heille, että jos tulet kirkkooni nyt syyskuussa, niin joulukuussa olet rikas, sinulla on auto, olet menossa naimisiin

ja sinulla on kaksoset (vaikka et ole raskaana). Joten siksi sanon, että jospa vain voisimme olla tyytyväisiä siihen, mitä meillä on, ja käyttää käsiämme ja mieltämme työskenneläksemme oikein kovasti sen eteen, että saamme toivomamme, sen sijaan, että uskomme tähän myyttiin.

Mitä haluaisit sanoa suomalaisille lukijoille, joista monet ovat opettajia?

Ihminen, jolla on viisautta, on ihminen, joka lukee. Vain lukemalla voit paljastaa tiedon. Joten lukemalla voit kehittää tietosi, ymmärrystäsi ja taitojasi. Lukeminen on kaikista kallein taidoista. Ja suurin osa viisaudesta on piilotettuna kirjoituksiin. Joten meidän pitäisi rakastaa lukemista. Ja toinen asia on, että opettajat ovat yhteiskunnan tärkeimpiä jäseniä. Melkein kaikki ihmiset, tai jokainen työntekijä, jokainen johtaja, oli joskus jonkun opettajan opettama.

Opettajat eivät voi opettaa enää uskontoa samalla tavoin kuin ennen, mikä neuvoksi?

Tämä aika tuottaa toisinaan haasteita opettajille, koska he eivät voi opettaa uskontoa enää samalla tavoin kuin ennen.

Vaikka hallitus sanoo ei, me voimme silti löytää keinoja ja tapoja, kuinka voimme puhua Jumalasta. Meillä on säännölliset jumalanpalvelukset, televisio, kirjat ja julisteet. On tarpeeksi, jos on yksikin henkilö, jolla on pääsy siihen, mitä kirjoitamme tai sanomme. Joten meidän ei pitäisi olla pelokkaita saarnaamaan tai opettamaan siitä, mitä tiedämme. Löydämme jonkun, joka kuuntelee meitä.

Koko haastattelu:
www.opettajienlahetyслиitto.fi/maan-aariin-lehti/

Muistoja joulujuhlista Lua-kylissä

Viime vuoden lopulla meillä oli ilo viettää joulunpyhiä lua-kansan parissa Naanin provinssissa. Kolmen Suomessa vietetyn vuoden jälkeen oli todella hienoa saada jälleen olla mukana järjestämässä joulujuhlia kaikissa lua-kylissä yhdessä kirkon työntekijöiden kanssa. Erityisen koskettavaa ja mieleenpainuvaa oli kuulla jouluevankeliumi luettavan luan kielellä kaikissa alueen seurakunnissa.

Joulujuhlien järjestäminen lua-seurakunnissa on viime vuosina muodostunut tärkeäksi perinteeksi, joka yhdistää koko lua-kieliyhteis-

söä. Koska juhlien suosio on myös kasvanut vuosi vuodelta, vaatii niiden järjestäminen paikallisilta seurakunnilta ja vapaaehtoisilta paljon voimavaroja ja aikaa. Iloksemme saimme kuitenkin jälleen kerran todistaa, kuinka vaivannäkö paljasti.

Jokaisessa lua-kylässä järjestetyt joulujuhlat olivat täynnä iloa, yhdessäoloa ja jakamista.

Yhteisen jumalanpalveluksen, juhla-aterian, leikkien ja lahjojen jakamisen myötä ihmisten työntäyteinen arki monine haasteineen sai hetkeksi jäädä taka-alalle. Toi-

vottavasti mahdollisimman moni sai juhlista mukaansa myös uskoa, toivoa ja luottamusta tulevan vuoden haasteisiin.

Jeesuksen lupaus meille

Toivomme, että tänä jouluna niin luot kuin muutkin kansat ympäri maailmaa voisivat löytää ilon, toivon ja valon joulun sanomasta. Yksi joulun rakastetuimmista teksteistä on profeetta Jesajan yhdeksännän luvun sanat: ”Kansa, joka pimeydessä vaelttaa, näkee suuren valon. Niille, jotka asuvat kuoleman varjon maassa, loistaa

kirkkaus.” Adventin tähdet ja kynttilät muistuttavat meitä todellisesta valosta, joka tuli maailmaamme. Ne muistuttavat meitä Jeesuksesta Kristuksesta, todellisesta toivosta, joka tulee meille pienessä mutta mahtavassa lapsessa. Jeesus sanoo: ”Minä olen maailman valo. Se, joka seuraa minua, ei kulje pimeässä, vaan hänellä on elämän valo.” (Joh. 8:12). Tämä on Jeesuksen lupaus meille kaikille – myös nyt adventin ja tulevan joulun aikana.

Rauhallista ja iloista joulua!

Riikka-Maria, Tomas, Matias ja Ella

Heinäkuussa Suomessa vietetty vuosiloma oli perheellemme tänä kesänä tavallista kiireisempi. Sen lisäksi, että kalenterimme täyttyivät monien sellaisten asioiden hoitamisesta, joita ei voi tehdä Thaimaasta käsin, saimme myös valmistella ja juhlia rakkaan esikoisemme Matiasen (15) ripillepääsyä. Onnistuneen ja antoisan rippileirin jälkeen saimmekin viettää ikimuistoista ja hienoa konfirmaatiojuhlaa yhdessä monien sukulaisten ja ystävien kanssa.

Myyntituotteet

Tilaukset puhelimitse puh. 050-4648300, sähköpostitse toimisto@opettajienlahetysliitto.fi tai tämän sivun alaosassa olevalla lomakkeella.

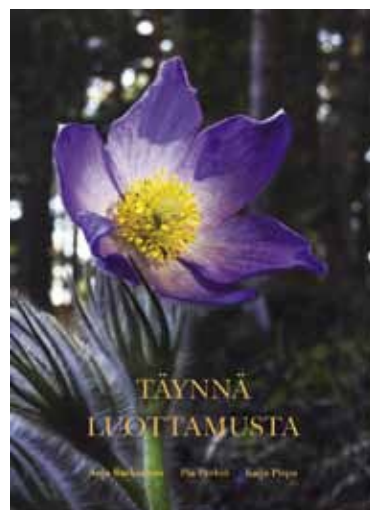
Lähetyskalenteri 2024, 12 € / kpl

Heijastimet 5 € / kpl

Opettajien Lähetysliiton kynä, 2 € / kpl

Täynnä luottamusta -runokirjanen, 20 € / kpl

Hintaan lisätään postikulut.

Tilauslipuke

Lähetyskalenteri kpl

Runokirjanen kpl

Heijastin kpl

Kynä kpl

Tilaaja

Lähiosoite

Postinumero

Postitoimipaikka puh.

postimerkki

**Opettajien
Lähetysliitto**

Hallituskatu 29 A 20
33200 Tampere

Joulun ihme

*On pimeää.
Sytetään kynttilän.
Pieni tuike valaisee
kokonaisen huoneen.
Pimeys väsyttää.*

*Kaksi väsynyttä matkaajaa
löytävät paikan levätä.
Lapsi syntyy.
Seimessä nukkuu
maailman Vapahtaja.*

*Ota vastaan joulun ihme,
Vapahtaja Jeesus Kristus.
Hän antaa väsyneelle voimaa.
Keskelle maailman pimeyttä
meille syntyi valo pimeyteen.*

Tuija-Riitta Heiskanen

*Opettajien Lähetysliitto toivottaa lukijoille
Hyvää joulua ja siunausta vuodelle 2024!*

